

I. N. 7. A.

31

THESES MISCELLANÆ,

Quas.

*Consentiente Amplis. Facult. Philos. in Regia
ad Auram Acad.*

Sub PRÆSIDIO

HENRICI HASSEL

Eloqu: Prof: Reg: & Ordin:

Pro GRADU

Publice ventilandas sistit

ERICUS LEMQUIST

Satacundensis.

Ad D. v. D. XI. Apr. in auditorio Super:
horis ante meridiem solitis. 1745

ABOÆ,

Excud. JOH. KIÆMPE, Reg. Acad. Typogr.

THESES
MISCELLANEA

Quae

ad Philosophiam pertinent
et ad Historiam
et ad Jurisprudentiam

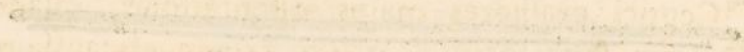
HENRICH HASSSEL

Magister
in Theologia

et in Philosophia

ERICH FRIEDRICH

Magister
in Theologia
et in Philosophia

ABDE

Ernst JOH. KEMMER, Reg. Acad. Typogr.

I. N. J. A.

Tb: I.

Proponere philosophantur, qui studium
Philosophicum a Metaphysicis ordiun-
tur.

Tb: II.

Omnis scientia nostra incipit a sensibus, ad-
eoque experientiam primum agnoscit prin-
cipium.

Tb: III.

Omnis Philosophia ad agnitionem & v ne-
rationem summi Numinis collimabit.

Tb: IV.

Sceptici crassiores magis ostentatione quam
serio sunt locuti, quam tamen obcausam
excusari non debent.

Th:

Argumenta quæ existentiam DEI probant, ultimum resolvuntur in illud: mundum non esse a semetipso.

Th. VI.

Recte monet BERNHARDUS NIEUWENTYT, speculationes nimias a priori & philosophandi rationem hypotheticam, quæ, neglecta experientia, subtilitatibus Metaphysicis & contemplationibus abstractis homines immerguntur, Spinozam & multos alios in Atheismum præcipitasse.

Th. VII.

Mens humana in semet ipsa suisque actibus id utique deprehendit, unde existentiam DEI demonstrare potest.

Th. VIII.

Quo magis proficimus in cognitione operum Divinorum, eo fortius ad admirationem, laudem & venerationem DEI estimulamur.

Th. IX.

Sapientia DEI ex Oeconomia animalium non minus, quam ex Mechanismo corporum elucescit.

Tb: X.

ATheismus per se ducit ad corruptionem morum.

Tb: XI.

Cum ratione statuit WERULAMIUS, nulla patrata esse miracula ad convincendos Atheos.

Tb: XII.

DEUS in miraculis non deserit prorsus viam naturalem, sed servat eam, quantum fieri potest.

Tb: XIII.

Pincipium Identitatis indiscernibilium latus est philosophicus.

Tb: XIV.

IN aeternitate respectu entium finitorum datur successio,

Tb: XV.

Tb: XV.

IN physica dantur demonstrationes proprie
sic dictæ.

Tb: XVI.

MEchanismus specificat non producit mo-
tum. Seu: Est principium motus
non absolute spectati, sed determinati.

Tb: XVII.

Natura in minimis maxima.

Tb: XVIII.

Cometæ non sunt supernaturale & mira-
culosum quid.

Tb: XIX.

Botanica ad scientiæ formam redigi potest
& systematice tractari; quod opus tamen
nemo adhuc, quantum constat, rite est ortus,
licet brevem ejus adumbrationem dederit cele-
berrimus Professor CAR. LINNÆUS, in suis
fundamentis Botanicis.

Tb: XX.

Quamvis plurimæ relationes de spectris, fi-
dem

dem non mereantur, omnes tamen qui rejicit,
contra experientiam & fidem historicam fru-
stra luctatur.

Tb: XXI.

Philosophia moralis Theologiæ Naturali su-
perstruenda est.

Tb: XXII.

Felicitas hominis est continuus ad majores
perfectiones progressus.

Tb: XXIII.

Jus Gentium a jure naturæ non est diversum,
sed potius modificatio juris Naturalis quate-
nus integras gentes dirigit.

Tb: XXIV.

CAute omnino admittendum est illud dogma,
quo majestas radicaliter apud populum,
derivative penes summum imperantem esse sta-
tuitur.

Tb: XXV.

Datur casus, quo quis recte semet ipsum lau-
dare potest.

Th. XVI.

Tb. XXVI.

Turpiter errant, qui dictamina juris naturalis, non proprie dictas leges, sed monita tantum & consilia paterna esse statuunt.

Tb. XXVII.

Papismus optime refutatur per Historiam.

Tb. XXVIII.

Historia de Judæorum a JULIANO Apostata facta convocatione ad extruendam urbem & templum Jerololymitanum, horumque per globos igneos flammisque e terra erumpentes, irrito reddito labore, satis firmo nititur fundamento.

Tb. XXIX.

Philologix sacræ studium, ab illis præsertim, qui Theologix operam navant, summo studio excoli debet.

